

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Διευκρινίζοντο υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ελθεῖς κωφερόν εις τήν χώραν ἡμῶν ἀναρτίας καί υπό του Οἰκουμενικοῦ Παιδαγωγικοῦ Κανονιστικοῦ Παιδείας, ως ἀνάγνωσμα ἀριστόν καί χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΗΤΕΑ	
Ἐσωτερικόν	Ἐξωτερικόν
Ἔτησις 50. 16.—	Ἔτησις 50. 20.—
Ἔξαμηνος 8,50	Ἔξαμηνος 10,50
Τριμηνος 4,50	Τριμηνος 5,50
Αἱ συνδρομαὶ δοχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστης μηνός.	
Περίοδος Β' — Τόμος 27 ^{ος}	

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Εν Ἀθήναις, 18 Ἰουλίου 1920

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΥ

Ἐσωτερικ. λιστ. 40. Ἐξωτερικ. λιστ. 45

ὅσαίτις ἀποψηφισμένων ἑσῶν, ἑπίσης λιστ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὀδὸς Ἐδραίου 50, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Ἔτος 42ον.— Ἀριθ. 33

ΔΗΛΩΣΙΣ

Καθὼς ἐδηλώθη καὶ εἰς τὸ 18ον φύλλον (ἴδε σελ. 143), ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς «Διαπλάσεως» ἡ ὕψις ἡ εἰς ἀρ. 18 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ ἀρ. 20 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν, ἀναλόγως δὲ ἡ ἐξάμηνος καὶ τριμηνος, ὡς βλέπετε καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἄρθρους ἐγγραφῆς. Ἐπίσης ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλον γενικῶς ἠδηλώθη εἰς λιστὰ 40 διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ 45 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ πληροῦσάντες ἤδη συνδρομὴν διὰ τὸ 42ον τοῦτο ἔτος ἢ διὰ μέρος αὐτοῦ, νὰ στείλουν τὸ ταχύτερον καὶ τὸ ὑπόλοιπον, διότι ἡ ἀξίωσις εἶναι ἀνάδρομη. Ἐπίσης οἱ ἠεῖοντες νὰ ἔχουν ὅσα ἄρθρα τὴν ἀξίωσιν καὶ νὰ ἀποστέλλουν λιστ. 40 καὶ 45 ἀπὸ τοὺς ἀρθροστέγους.

H ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὡς τὴ βάση τῆς βουνοσειρᾶς, ἡ ἐξοχὴ φαίνονταν ἐντελῶς ἀγρονή. Γιὰ νὰ ἰδῆ κανεὶς λίγη κραινάδα, ἔπρεπε νὰ κοιτάξῃ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ, πρὸς τὴν κοιλάδα τοῦ Γαρόνταλ, ποὺ τὰ μακρινὰ τῆς δένδρα σχημάτιζαν μιὰ πράσινη γραμμὴ στὰ σύνορα τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας.

Ὁ κ. Οὐόλστον λοιπὸν κί' ὁ Ἐρνέστος δὲν εἶχαν παρὰ νὰ γυρίσουν πίσω, ἀφοῦ ὁ Μόντροζ, φραγμένον στὸ μέρος ἐκεῖνο, δὲν τοὺς ἄφινε νὰ προχωρήσουν περισσότερο.

Καθὼς περπατοῦσαν στὴν ξερὴ κοίτη τοῦ χειμάρρου, ὁ Ἐρνέστος σήκωσε δευτέρια ἀπὸ τὰ σκουῖρα ἐκεῖνα χαλίκια, καὶ τοῦ φάνηκαν πῶς βαριά ἀπ' ὅσο μορφοῦσε κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ ἀπὸ τὸν ὄγκο τοῦς. Γι' αὐτὸ τὰ ἐκρύψε στὴν τσέπη τοῦ, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ τὰ ἐξετάσῃ, ὅταν θὰ γύριζε στὸ Φελσεναίμ.

Ὅχι χωρὶς ἐκκάκοια λύπη, ὑποχρεώθηκε ὁ κ. Οὐόλστον νὰ στρέψῃ τὴν ῥάχη πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸ ὄριζοντα. Ἄλλὰ ὁ ἦλος ἔγερνε στὴ δύση τοῦ καὶ δὲν θὰ πρόβθαναν, ἂν χρονοτριβοῦσαν περισσό-

τερο, νὰ γυρίσουν πρὸς τὸν καταυλισμὸ. Παναμπήκαν λοιπὸν στὴ βάρκα κί' ἐπίασαν τὰ κουσιά.

Δὲν ἄφγησαν νὰ φθάσουν, γιὰ τὴν ρεῦμα ἦταν εὐνοϊκὸ κί' ἡ βάρκα, στὴ μέση τῶν δυὸ ἀχθῶν, ἔπρεξε γοργά. Στὶς ἔξη, ὅλοι ἦσαν μαζεμένοι στὴ σκιά τῶν ψηλῶν βελανιδιῶν. Ὁ κ. Ζερμάτε κί' ὁ Τζάκ, εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸ κυνήγι τοῦς, εἶχαν φέρει μιὰ ἀντιλόπη, ἕνα ζευγάρι κουνέλια, ἕνα ἰνδόχοιρο καὶ διαφόρων εἰδῶν πουλιά.

Τὸ μικρὸ παραπόταμο τοῦ Μόντροζ ἐπέτιζε μιὰ κολὴ εὐρορὴ ἐξοχὴ ἀπὸ λειβάδια καταλλήλστατα γιὰ καλλιέργετα

δημητριακῶν, καὶ ἀπὸ δάση πυκνὰ μὲ λογιῆς-λογιῆς-δένδρα. Ἀρθρονώτατο ἦταν καὶ τὸ κυνήγι στὴν ἐξοχὴ αὐτῇ, ὅπου πρῶτη βέβαια φορὰ ἀκουγόταν τουφέκι κυνηγοῦ.

Ἦστε, ἀπὸ τὸν κ. Ζερμάτε, ἔκαμε τὴν διήγησίν του κί' ὁ κ. Οὐόλστον. Ἄλλ' αὐτὸς δὲν εἶχε νὰ περιγράψῃ δάση καὶ λειβάδια. Ἡ χώρα ποὺ τὴν ἐβρεχε ὁ Μόντροζ, ἔς ἕνα διαστήμα δυὸ λευγῶν ἀπὸ τὶς ἐκβολὰς τοῦ, ἦταν ἀγρονή, γυμνή, καὶ στὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ποταμοῦ ὑπῆρχε ἔμπόδιο ἀκατανίκητο. Ἦνας νεροφόρ-κτις, ποὺ τοὺς ἀνάγκασε νὰ γυρίσουν πίσω. Ὡστε γιὰ νὰ φθάσουν στὴ βουνο-

σειρὰ, — ἐπρόθεσε, — ἔπρεπε νὰ διαλέξουν ἄλλο δρόμο παρὰ τὸ ρεῦμα τοῦ Μόντροζ.

Ἦνα καλὸ γεῦμα περίμενε τοὺς ἐκδρομεῖς. Ἐκάθησαν κάτω ἀπ' τὰ δένδρα, κοντὰ στὸ ποταμάκι, ποὺ τὰ ζῶντὰ νερά τοῦ μουρμούριζαν σὲ μιὰ ἀμυγδαλῆ κοίτη, σκαρμῆνη ἀπὸ ὑδροβία φυτὰ. Ἐραγὰν μὲ μεγάλη ὄρεξιν κί' ἔμειναν ἐκεῖ ὡς τὶς ἑννιά.

Ἐπειτα πῆκαν στὸ πλοῖο καὶ καθέννας ἔπεσε στὸ κρεβάτι τοῦ. Ἦστε ἀπὸ λίγο ἀκούσθηκε μιὰ συναυλία ἀπὸ ροχαλιτὰ, ἐράμιλλη μ' ἐκείνη ποὺ ἀποτελοῦσαν ὀληνύκτα τὰ οὐρλιάσματα τῶν τσακαλιῶν: ροχαλιζαν οἱ ἐκδρομεῖς, κουρασμένοι κί' εὐχαριστημένοι.

Εἶχε ἀποφασισθῆ νὰ ξεκινήσουν τὴ μία μετὰ τὰ μεσάνυκτα, μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς παλιόρροιας, γιὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν

Ἐπειτα ἦσαν οἱ δουλειὰς τοῦ σκεπτοῦ, ἡ κατασκευὴ τῶν κουσερβῶν...

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Δραμητοί μου,

ΘΕΡΙΝΗ ζωή των Αθηνών εξακολουθεί να έχω για ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της και θέλητρο τὰ θεάτρα. Τὰ τελευταία χρόνια, και τὸν χειμῶνα λειτουργοῦν ἀρκετικά. Πάντα ὅμως τὸ καλοκαίρι περισσότερο. Καί πάντα

ὁ κόσμος ἐδῶ τὸ καλοκαίρι προτιμᾷ νὰ θεατρίζεται. Εἶναι ἡ καθαυτὸ «θεατρικὴ περίοδος», ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ Πάσχα καὶ τελειώνει τὸν Ὀκτώβριον.

Αὐτὸ τὸ καλοκαίρι λειτουργοῦν στὰς Ἀθήνας ἕνα πλήθος θεάτρα καὶ θλίων τῶν εἰδῶν. Κεντρικὰ καὶ συνοικιακὰ, ἀριστοκρατικὰ καὶ λαϊκὰ, λυρικά καὶ δραματικά. Τὰ λυρικά εἶναι τὰ περισσότερο. Ἀλλὰ παίζουσι ἕπερα ἢ ὀπερέττα, ἀλλὰ ἐκθειώρησι ἢ κωμωδία μετὰ τραγούδια. Κι' αὐτὰ συγχάζονται καὶ περισσότερο, γιατί ὁ κόσμος ἐδῶ ἀγαπᾷ ν' ἀκούῃ μουσική, (τὴ μουσική, ἀδιάφορο I.) Ὅσο γιὰ τὰ δραματικά θεάτρα, κι' αὐτὰ πάλι παίζουσι λίγο ἀπ' ἕλα: καὶ φάρσα, καὶ κωμωδία, καὶ δρᾶμα, καὶ τραγωδία, καὶ αἰσινὰ ἔργα, κι' ἔργα ἀνοιχτά, ἀκατάλληλα διὰ δεσποινίδας. Ὅστε δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ νὰ διαλέγῃ. Ἀλλὰ συνήθως οἱ «θεατρόφιλοι» κάνουν τὸ γύρο τῶν θεατρῶν. Σήμερα δὲ πᾶνε στὴς Κυβέλης ἢ στὴς Κοτοπούλης, νὰ ἴδουσι ἕνα δρᾶμα· αὖριον στὴν Ἀλάμπρα ἢ στὸ Πανόραμα νὰ ἴδουσι μιὰ ἐκθειώρησι· μεθὰυριον θάκούσουσι Φαουστὸν στὸ Πανελλήνιο καὶ τὴν ἄλλη, μιὰ ὀπερέττα στοῦ Παπαϊωάννου. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ τέτοιοι θεατρόφιλοι εἶναι λίγοι, κι' ἀκόμα λιγότεροι ἐκεῖνοι ποὺ προτιμοῦσι πάντα τὰ σοβαρὰ, ἀναγκάζονται καὶ τὰ δραματικά θεάτρα νὰ παίζουσι συχνότερα ἑλαφρὰ ἔργα, νὰ τᾶφινουσι περισσότερο στὸ πρόγραμμα καὶ νὰ καταβάθουσι τὰ σοβαρὰ ὑστερ' ἀπὸ λίγες παραστάσεις. Ἐξάφνα στὴς Κυβέλης, ἢ «Τρελλὴ Ψυχὴ», ἕνα βαρὺ ἔργο τοῦ Κυρέλ, παίχτηκε μόνο τρεῖς φορές, ἐνῶ ἢ «Δίς Φῶξ-Τρότ», μιὰ παλιοφάρσα, παίχτηκε εἰκοσι. Κάπου-κάπου συμβαίνει νὰ σταθῇ κι' ἕνα σοβαρότερον ἔργο· ἀλλὰ εἶναι σὰ θαῦμα.

Καμμιά φορὰ, τὸ ἴδιο βράδυ, μὴ ἔχοντας νὰ παρακολουθήσω ἕνα ἔργο ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, τριγυρίζω δυτρία θεάτρα, εἶσι γιὰ νὰ βλέπω τὸν κόσμον. Καί ποιεῖ ἡ ψυχὴ μου, ὅταν μπαίνοντας σ' ἕνα θεάτρο ποὺ παίζει μιὰ

ἀηδέστατη ἐπιθεώρησι, τὸ βλέπω γεμάτο ἀσφυκτικά, ἐνῶ προηγήτερα, ἕνα ἄλλο, ὅπου παίζονταν ἕνα θαυμάσιον δρᾶμα, ἕνα ἔργο τέχνης, τὸ εἶδα ἀδειανόν. Τὸ ξέρω εἶσι τὰ καλὰ εἶναι γιὰ τοὺς καλοὺς κι' εἶσι οἱ καλοὶ, οἱ ἐκλεκτοί, εἶναι πάντα καὶ παντοῦ λίγοι. Ἀλλὰ ἡ σκέψις αὐτὴ δὲν με παρηγορεῖ, γιατί στὴν Ἀθήνα τοῦλάχιστον, σήμερα, οἱ καλοὶ ἔπραπε νάταν κάπως περισσότερο. Καί πάντα εἶναι λυπηρό, ἀπογοητευτικό, νὰ βλέπῃ κανεὶς ἀνθρώπους καλοντυμένους, εὐγενικοὺς ἀπέξω, με θέσι στὴν κοινὴν καὶ με ἀξιώσεις, νάχουν τόσο ταπεινὸ γοσέτο, νὰ εἶναι τόσο καθυστερημένοι πνευματικῶς κι' αἰσθητικῶς, ὥστε νὰ διασκηδάουσι με τόσο ἄνεστα, σαχλά κι' ἀσεμνα θεάματα, τὴν ἴδια ὥρα ποὺ στὸ παρακάτω θεάτρο, μιὰ Μαρίκα Κοτοπούλη σκορπίζει τὰ ρίγη τῆς μεγάλης τέχνης με τὴν «Ἠλέκτρα», ἢ μιὰ Κυβέλη παρουσιάζει ἕλες τις εὐμορφίας, ἕλες τις χάρες καὶ τις κομψότητες σ' ἕνα χαριτωμένο ρόλο μιᾶς σοβαρᾶς κωμωδίας.

Ἀλλ' ἀκόμη περισσότερο ποιεῖ ἡ ψυχὴ μου, ὅταν στὰ θεάτρα αὐτὰ, ποὺ τόσο λίγο ἱκανοποιοῦν τὴν καλαισθησίαν καὶ τὴν ἠθική, βλέπω ἀνήλικα παιδιά καὶ κορίτσια. Γιατί κάθε βράδυ, παντοῦ, βλέπω πολλά. Καὶ προκάντων στὴς ἀπογευματινὲς τῆς Κυριακῆς ποὺ θάλεγε κανεὶς γίνονται γιὰ παιδιά. Ἀλλὰ τὰ συνοδεοῦν εἰ γονεῖς, ἄλλα πηγαίνουν μονάχα τοὺς, με φίλους. Ὁ μεγαλύτερος κάνει συνήθως τὸν ὀδηγόν, ποὺ κι' αὐτὸς ὅμως, κάποτε, φορεῖ κοντὰ πανταλόνια. Θὰ μοῦ πῆτε: Μὰ εἶναι κανένα κακὸ νὰ πηγαίνουσι στὸ θεάτρο, τὸ καλοκαίρι, τὰ παιδιά ποὺ ζοῦν στὰς Ἀθήνας; — Δὲν θάταν βέβαια, ἀν τὰ θεάτρα μας ἦταν κάπως καλύτερα καὶ δὲν θάταν ἴσως, ἀν στὰ καλύτερα πηγαινέσαν τὰ παιδιά. Ἀλλὰ, δυστυχῶς, κι' αὐτὰ ἀκολουθοῦν τὸ ραῦμα τῶν μεγάλων... Κατὰ προτίμησιν πηγαίνουσι στὰ χειρότερα. Κι' εἶσι διαπαιδαγωγοῦνται, ὅπως τὸ λένε οἱ δασκάλοι, με θεάματα ποὺ ὄχι μόνο δὲν εἶναι γιὰ τὴν ἡλικίαν τους, ἀλλὰ καὶ βλάπτουσι κάθε ἡλικίαν.

Γιατί ὑπάρχει καὶ κάτι βλαβερότερον κι' ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀνηθικότητα: ἡ ἀκαλαισθησία. Ὁ μεγαλύτερος ἔχθρος δὲν εἶναι τὸ ἀνοιχτό, ἀλλὰ τὸ ἀσχῆμον. Τὸ κάτω-κάτω, τὰ πράγματα τοῦ κόσμου πάντα θὰ τὰ μάθῃ κανεὶς, ἀργότερα ἢ ὑστερότερα, ἀδιάφορο. Τὶ γίνεται ὅμως τὸ δυστυχισμένο παιδί ποὺ τὰ μαθαίνει εἶσι ἀσχῆμα ὅπως τὰ παρουσιάζει τὸ κακὸ θεάτρο, κι' ἀκούει ἀπάνω σ' αὐτὰ ἐξυπνάδες, ποὺ δὲν εἶναι παρὰ κουταμάρες, σάχλες, ἀηδίες, συνοδευόμενες ἀπὸ χοροὺς ποὺ δὲν ἔχουσι τίποτα τὸ καλλιτεχνικὸ ἢ ἀπὸ μουσικὴν ποὺ δὲν ἔχει καμμιά σχέση με τὴν τέχνην; Φρίκη με

πιάνει ὅταν συλλογιζομαι τὸ κακὸ ποὺ παθαίνουσι, ὅσα παιδιά παρασυχνάζουσι αὐτὰ τὰ ἐξαμβλώματα, ποὺ ὀνομάζονται «ἀθηναϊκὴ ὀπερέττα» ἢ «ἀθηναϊκὴ ἐπιθεώρησι»!

Τὸ θεάτρο... ἕνας λόγος εἶναι! Μὰ συλλογιζομαι ποτε τί διαφέρει θεάτρο ἀπὸ θεάτρο; Ὅσο διαφέρει καὶ τὸ Ἀσχῆμον ἀπὸ τὸ Ὀρατο, τὸ Πρόστυγον ἀπὸ τὸ Ὑψηλόν, τὸ Χυδατὸ ἀπὸ τὸ Εὐγενικόν, τὸ Κακόν, με μιὰ λέξι, ἀπὸ τὸ Καλόν. Ὑπάρχουσι καὶ θεάτρα—παραστάσεις νὰ ποὺ καλύτερα.—Σπουδαῖον βλέπω παιδιά, ἢ ψυχὴν μου δὲν πονεῖ, παρ' ἀπεναντίας ἀναγαλλιάζει. Εἶναι οἱ καλλιτεχνικὲς παραστάσεις μεγάλων ἢ καὶ ἀπλῶς ὠραίων ἔργων, ποὺ μοιάζουσι με ἱστορελιστίες,—μῆπως στὸ ἀρχαῖον θεάτρο ἢ παραστάσι δὲν ἦταν σωστὴ ἱστορελιστία, ἀληθινὴ θρησκευτικὴ πράξι;—εἶναι τὸ θεάτρο ποὺ συμπληρῶνει τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Σχολεῖον. Τὸ κακὸ θεάτρο δὲν κάνει ἄλλο παρὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ σιγὰ-σιγὰ καὶ νὰ ἐκμηδενίσῃ τοὺς ἀγαθοὺς σπόρους καὶ τὰ καλὰ διδάγματα στὴν ψυχὴν τοῦ νέου θεατῆ, νὰ τὸν ποτίσῃ τὸ δηλητήριον τῆς ἀναισθησίας, τῆς ἀψήρησις, κι' ἀπὸ ἀνθρώπου νὰ τὸν μεταβάλῃ σὲ κτήνος. Τὸ ἄλλο, τὸ καλὸ θεάτρο, ἀπεναντίας: κι' ἕνα κτήνος, σιγὰ-σιγὰ θὰ μπορῶσι νὰ τὸ κάμῃ ἀνθρώπου.

Σὺς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ ΝΕΣΤΟΡ ΜΑΛΩΤ

[Βραβευμένο ἀπὸ τὴν Γαλλ. Ἀκαδημία]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ'. (Συνέχεια)

Ἀπὸ ποῦ θὰ ἐρχόταν τὸ φῶς; Ποῖος θὰ μ' ἐρωτῆσι; Πῶς θὰ μάθαινα ποτε τὴν ἀλήθειαν;

Πρόβλημα ἄλυτον! Μοῦ φαινόταν πῶς θὰ κτυποῦσα ἀνθρώπου καὶ γιὰ πάντα, μὲς στὸ μαῦρον σκοτάδι, τὸ κεφάλι μου σ' ἕνα τοῖχο ποὺ δὲν εἶχε διέξοδο!

Καί ὅμως ἔπραξε νὰ τραγουδῶ, νὰ παίζω χοροὺς με τὴν ἀρκαμου, νὰ γελά κανοντας γριμάτσες, ἐνῶ ἡ καρδιά μου ἦταν τόσο βαθεῖα λυπημένη.

Οἱ Κυριακὲς ἦταν οἱ καλύτερὲς μου μέρες, γιατί τις Κυριακὲς δὲν παίζουσι μουσικὴν στοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου κι' ἦμουν ἐλεύθερος νὰ φένομαι στὴν ἀσκήσιν μου, περπατώντας μετὰ τὸ Ματτίαν καὶ με τὸν Κάπην.

Πόσο λίγο ἐμοῖαζα τότε με τὸν Ρεμύ, ὅπως ἦταν λίγους μῆνες προηγήτερα! Μιὰ Κυριακὴ, ἐνῶ ἐτοιμαζόμην νὰ βγῶ μετὰ τὸ Ματτίαν, ὁ πατέρας μου με κράτησε στὸ σπίτι, λέγωντας πῶς με χρειαζόταν ἔκεινον τὸ πρῶν, κι' ἔστειλε τὸ Ματτίαν νὰ περπατήσῃ μονάχως του.

Ὁ παπποῦς δὲν εἶχε καταρῆσῇ ἢ μητέρα μου εἶχε βγῆ μετὰ τὴν κορίτσια τὰ γόρια γύρισαν στοὺς δρόμους· ὥστε στὸ σπίτι δὲν ἦμασταν παρὰ ὁ πατέρας μου κι' ἐγώ.

Μεῖναιμε μόνοι καμμιά ὥρα, ὅταν κάποιος ἐκτύπησε τὴν πόρταν. Ὁ πατέρας μου πῆγε νὰνοῖξῃ καὶ γύρισε συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα κύριον, ποὺ δὲν ἔμοιαζε καθόλου με τοὺς φίλους ποὺ δὲν δεχότανε συνήθως. Αὐτὸς ἦταν καθάυτὸ ἕκλεινον ποὺ λένε στὴν Ἀγγλίαν «τζέντλεμαν», δηλαδὴ κύριος ἀληθινός, ντυμένος κομψὰ καὶ με φυσιογνωμίαν κερήρανη, ποὺ εἶχε καί τὸ κούρασμένο. Φαινόταν καμμιά πενήνταρον χρόνων. Μὰ ἔκεινον ποὺ μοῦ ἔκαμε τὴν μεγαλύτερη ἐντύπωση, ἦταν τὸ χαμόγελόν του ποὺ, με τὴν κίνησιν τῶν δυὸ χειρῶν, ξεσκέπαζε ἕλα του τὰ δόντια, μέγαρα, κάτασπρα καὶ μωτερά σὰν τοῦ σκύλου. Ἦταν τὸ χαρακτηριστικὸν του καὶ, κοιτάζοντάς τον, ἀποροῦσεσιν ἀν ἐπένεταν εἶσι τὰ χεῖλη του ἕνα χαμόγελο ἢ μάλλον μιὰ ἐπιθυμία νὰ δαγκώσῃ.

Μιλῶντας ὁλοένα μετὰ τὸν πατέρα μου ἄγγλικά, γύρισε κάθε τόσο τὰ μᾶτια του σὲ μένα. Κι' ἄμα ἀπαντοῦσε τὰ δικά μου, ἔπαυε ἄμεσως νὰ με κοιτᾷ.

Σὲ λίγο ἄφησε τὰγγλικά κι' ἄρχισε τὰ γαλλικά, ποὺ τὰ μίλοῦσε μ' εὐκολίαν καὶ σχεδὸν χωρὶς ξενικὴν προφορά.

Αὐτὸ εἶναι τὸ παιδί ποὺ μοῦ λέτε; ρώτησε τὸν πατέρα μου δείχνοντάς με μετὰ τὸ δάκτυλον. Φαίνεται καλὰ στὴν ὕψιν του.

- Ἀπάντησε λοιπόν, μοῦ εἶπε ὁ πατέρας μου.
- Εἶσαι καλὰ, παιδί μου; με ρώτησε ὁ τζέντλεμαν.
- Μάλιστα, κύριε.
- Δὲν ἀρρώστητες ποτε;
- Μιὰ φορὰ, ἀπὸ πνευμονίαν.
- Ἀ, ἀί! Καί πῶς τὴν ἐκαθες;
- Εἶχα κοιμηθῇ ὑγίεια στὸν χιόνιν, μ' ἕνα κρύον ζοβερό. Ὁ κύριός μου, ποὺ ἦταν μαζί μου, ξεσκέπαζε καὶ πέθανε.
- Ἐγὼ ἀρπάξα αὐτὴ τὴν πνευμονίαν.
- Εἶσαι κενός;
- Τρία χρόνια.
- Κι' ἀπὸ τότε δὲν ξανααρρώστητες;
- Ὅχι.
- Δὲν αἰσθάνεσαι κούρασιν, ἐξάντλησιν; Ἰδρώτες τὴν ὕψιν;
- Ὅχι, ποτε. Ἀμα περπατήσω πολύ, κουράζομαι, μὰ δὲν ἀρρώσταίνω.
- Κι' ὑποφέρεις εὐκόλως τὸν κόπον;
- Εἶναι ἀνάγκη.

Σηκώθηκε τότε, ἦλθε κοντὰ μου, μοῦ ἔκασε τὸ σφυγμό, ἔβαλε τὸ χεῖρ του στὴν καρδιά μου καὶ τέλος ἀκκουμπήσε τὸ κεφάλι του στὴν πλάτη μου καὶ στὸ στήθος μου, λέγοντάς μου νὰναπνεύσω

βαθεῖα. Μοῦ εἶπε ἀκόμα καὶ νὰ βγῶ. Ὑστερα με κοιτάξε στὸ πρόσωπον, πολλὴν ὥρα, προσεκτικά; καὶ τότε ἀκριβῶς μοῦ ἦλθε ἡ ἰδέαν πῶς ἀγαποῦσε νὰ δαγκώσῃ· τόσο ζοβερό ἦταν τὸ χαμόγελόν του.

Χωρὶς νὰ μοῦ πῇ ἄλλο τίποτα, ἐξακολούθησε νὰ μιλῇ μετὰ τὸν πατέρα μου ἀγγλικά· ἔπειτα, σὲ λίγο, βγῆκαν κι' εἰς δυὸ μαζί, ὄχι ὅμως ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ δρόμου, ἀλλὰ τῆς ἀποθήκης.

Ὅταν ἔμεινα μόνάχως, συλλογιζομαι τί νὰ ἐσημαινάν εἰ ἐρωτησείσιν ποὺ μοῦ ἔκαμε αὐτὸς ὁ κύριος. Ἦθελε νὰ με πᾶρῃ στὴν ὕπηρεσίαν του; Μὰ τότε θὰ χωρικόμουν τὸ Ματτίαν καὶ τὸν Κάπην! Ἐπειτα ἦμουν ἀπορασισμένος, νὰ μὴν ξαναγίνω ὑπηρέτης κανενός, εἶσι τοῦ τζέντλεμαν ἢ αὐτοῦ ποὺ δὲν μοῦ ἄρεσε καθόλου, εἶσι ἄλλου ποὺ τυχόν θὰ μοῦ ἄρεσε. Σὲ λίγο ὁ πατέρας μου ξαναγύρισε καὶ μοῦ εἶπε, πῶς ἐπειδὴ ἔπραξε νὰ βγῇ ἐξω, δὲν με χρειαζόταν πιά καὶ μπορούσα, ἀν ἦθελα, νὰ πάω κι' ἐγὼ νὰ περπατήσω.

«Ἐβαλε τὸ χεῖρ του στὴν καρδιά μου...» (Μελ., 261, στ. α')

Δὲν εἶχα καμμιά βρεξιὴ γιὰ περίπατον. Μὰ τί νάκανα στὸ μελαγχολικόν ἐκεῖνον σπίτι; Ἐξω θὰ στενοχωροῦμουν λιγώτερον παρὰ μέσα.

Ἐπειδὴ ἔβραχε, πῆγα σιγά-σιγὰ νὰ πᾶρω τὴν προβαίαν μου. Καί με μεγάλη μου ἐκπλήξιν βρήκα καὶ τὸ Ματτίαν!

Ἐτοιμασθῆκα νὰ τοῦ μιλήσω, ἀλλὰ μοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα μετὰ τὸ χεῖρ του καὶ μοῦ εἶπε σιγὰ:

— Πηγαινέ νὰνοῖξῃς τὴν πόρταν τῆς ἀποθήκης. Θὰ βγῶ κι' ἐγὼ κατόπι σου κρυφά. Δὲν κάνει νὰ μάθουν πῶς ἦμουν κρυμμένοι ἐδῶ—μέσα.

Μόνον ἄμα βρεθῆκαμε στὸ δρόμον, ὁ Ματτίαν ἀποφάσισε νὰ μιλήσῃ.

— Ἔρεσις λοιπόν, μοῦ εἶπε, ποῖος ἦταν ὁ κύριος ποὺ ἦλθε πρὸ ὀλίγου; Ὁ κύριος Τζέιμς Μίλλιγκαν, ὁ θεῖός σου Ἀρθούρου!

Ἐμειν' ἀκίνητος στὴν μέση τοῦ δρόμου. Ὁ Ματτίαν μ' ἔκασε ἀπὸ τὸ

μπράτσον καὶ, καθὼς πηγαίναμε, ἔξακὸν λέουθησε:

— Ἐπειδὴ βαρέθηκα νὰ γυρίζω ὁλομόναχος στοὺς μελαγχολικοὺς αὐτοὺς δρόμους, τὴ μελαγχολικὴ αὐτὴ Κυριακή, γύρισα νὰ κοιμηθῶ καὶ πλάγισσα στὸ κρεβάτι μου. Μὰ δὲν κοιμήθηκα.

Ὁ πατέρας σου, συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα κύριον, μῆπως στήν ἀποθήκην κι' ἐγώ, θέλωνας καί με, ἀκουσα ἕλα τους τὴν ομιλίαν. «Γερός σὰν τὸ βράχο!» εἶπε ὁ κύριος· δέκα ἄλλοι στή θέσι του θὰ πέθαιναν· αὐτὸς ἐζώφλησε με μιὰ περαστικὴ ἀρρώστεια. — Τότε κατάλαβα πῶς ἔλεγαν γιὰ σένα κι' ἐπρόσεξα περισσότερο. Ἀλλ' ἀμέσως ἄλλαξε τὸ θέμα τῆς ομιλίας. «Πῶς εἶσαι τώρα ὁ ἀνεψιός σου;» ρώτησε ὁ πατέρας σου. — «Καλότερα!» θὰ τὴ γλυτεύσῃς κι' αὐτὴ τὴν φορὰ. Ἐδῶ καὶ τρεῖς μῆνες, ὅσοι οἱ γιατροὶ τὸν εἶχαν καταδικασμένο. Ἀλλὰ ἡ μητέρα του τὸν ἔκασε καλὴν με τις φροντίδες της. Ἀ, εἶσαι καλὴν μητέρα ἢ κυρία Μίλλιγκαν!» Φαντάζεσαι τί αἰσθάνθηκα καὶ πῶς ἐπρόσεξα, ἄμα ἀκουσα αὐτὸ τὸ ὄνομα!

— Ὡστε ἀν ὁ ἀνεψιός σου γίνη καλὴν, ἔλα πιά θὰ εἶναι περιττὰ, εἶπε ὁ πατέρας σου. — «Γιὰ τῶρα, καί, ἀποκρίθηκα ὁ κύριος· μὰ δὲν πιστεύω νὰ ζήτῃ ὁ Ἀρθούρου. Θὰ ἦταν θαῦμα, καὶ θαύματα δὲν γίνονται πιά στὸν κόσμο!» Ὡς τὴν ἡμέραν λοιπόν τοῦ θανάτου του, κάθε ἄλλος πρέπει νὰ λείψῃ γιὰ νὰ βρεθῶ ἐγὼ, ὁ Τζέιμς Μίλλιγκαν, ὁ μόνος κληρονόμος. — «Νᾶ εἶπτε ἡσυχοῦς, εἶπε ὁ πατέρας σου· ἔτσι θὰ γίνω, σὰς ἐγγυώμαι». — Βασίλομαι σὲ σένα, εἶπε ὁ κ. Τζέιμς. Κι' ἐπρόσθεσε μερ-

κὰ λόγια ποὺ δὲν ἔκουσα καλὰ, μὰ ποὺ μοῦ φαίνεται πῶς ἦταν ἔτσι: — «Τότε θὰ ἴδομε εἰ πρέπει νὰ κάμουμε». Κι' ἔφυγε.

Ἡ πρώτη μου σκέψιν, ἀφοῦ ἀκουσα αὐτὴ τὴν διήγησιν, ἦταν νὰ γυρίσω στο σπίτι καὶ νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν πατέρα μου τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μίλλιγκαν, γιὰ νὰ πάω νὰ μάθω γιὰ τὸν Ἀρθούρου καὶ τὴν μητέρα του. Μὰ κατάλαβα εὐθὺς πῶς θάταν τρέλλα. Ἀπὸ ἀνθρώπου ποὺ περίμενε με τόσο ἀνυπομονησίαν τὸ θάνατον τοῦ ἀνεψιού του, δὲν θὰ μάθαινα βέβαια νὰ γι' αὐτὸν τὸν ἀνεψιόν. Ἐπειτα, ἔκαμε νὰ μᾶθῃ ὁ κ. Τζέιμς πῶς τὸν εἶχαν ἀκούσει;

Ὁ Ἀρθούρου ζοῦσε καὶ πηγαινε καλύτερα.

Γιὰ τὴν ὥραν, μοῦ ἔφθανε ἡ καλὴ αὐτὴ εἶδησι!

Καί πηδοῦσα ἀπ' τὴν χαρὰ μου. (Ἔπεται συνέχεια)

ΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

«ΟΡΦΙΝΗ ΔΡΟΣΙΑ»

18.

... Τότερα πώς θα μούφηναν οι πιο καλοί μου φίλοι...
— Κι' απόψε είδα στον ύπνο μου μία εικόνα θλιβερή Νεκρής παρθένας με χλωμά μαρμαρωμένα χείλη

... Τότερα πώς θα μούφηναν οι πιο καλοί μου φίλοι...
— Τά στάχια ως είδα σήμερα χλωμή δερματιστά, Θυμήθηκα τον θυερού μου τα λλωμισμένα χείλη
Κι' έκλαψα κι' άλλα: «Μόνος μου και πάλι, δ' Ερμιά!»

Μεσημβριανή 'Ακτιή

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ

Ο ΠΑΝΣΕΣ

Μέσ' απ' τα μυριόχρωμα άνθη, που στολίζουν τον κήπο, ένα μικρό, ταπεινό, μ' άρσσει περισσότερο.

Άφηνω το περήφανο τριαντάφυλλο με τα κατακόκκινα σαν βασιλική πορφύρα φύλλα, και το άλλο με τα σαν χαρτί, τα χιονόλευκα, που σηκώνουν ψηλά τα κεφάλια τους... Περγών μερός απ' τα χαγιάλια της στεφανώτικης και τα παρθενικά γιασεμιά και πορτοφά. Τό αγκύλημα και οι βιολέττες δεν με κρατούν πάλι άλλο. Πίσω στη χαμηλή, μικρούλα πρασιά, οι παναές άνθίζουν.

Από τους προτιμώ αυτού μ' άρσουν!

Και ποιος θ' άρρηθή την ομορφιά του χαϊδεμένου πασέ, που γεροπαλιός σκυβεί το βελούδινο κεφάλι του κι' άφνει τή λεπτή έκβην μυριάδα... Τα φύλλα του, τα τόσο συμπαθητικά, τα τόσο λεπτά, έχουν όλα τα χρώματα του κόσμου!

Ο κήπος με τή λευκή στολή του, τα μπιξέλια τα πολύχρωμα, ή άκανα ή άγγη, ή νόμισσος ή κομπός, ή άξοχος, τα γιοβίλια, τα ζουμπούλια, οι ήμερες κωμπανέλλες, έχουν καθένα την ξεχωριστή ομορφιά του. Μα ό χειμωνιάτικος πανός, που άπαντάται σ' όλη την ποικιλία των χρωμάτων, ό τριχλωμός συνήθως πανός, έχει μία παράξενη, ιδιότυπη χάρη. Είπε «περιεργός», μά γι' αυτό όχι λιγώτερο ομορφος και γής.

Πικροδάφνη

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

Χαριόμένο στην άγαπημένη μου Αρσινόη.

Μάλιστα, την είδατην πιατέλα την κόεμα! Άκου, καλέ, να την κλειδώσω, μπροστά μου, και να μή μού δώσουν ένα δοκιμάσι! Μά ούτε μισή κουτάλιτσα! Και τώρα πού είναι κλειδωμένη, πώς θα

μπαρζέτο να την δοκιμάσω! Έκαμα κάμποσες βόλτες πάνω—κάτω, έξωσά το κεφάλι μου, κοιτάξα το ταβάνι και μου φάνηκε πώς θα κατορθώσω κάτι. Έβρεξα στην κουζίνα, ήβρα ένα μακαρόνι, έγκύρισα πάλι στην τραπέζια. Πέσασα το μακαρόνι απ' τή κλειδαριά, τ'όσοιπα ως που αίσθανήκα πώς άκούμπησε σε μέρος μαλακό, έρροφύηξα, και ό τή χαρά μου ένωταιωσα στο στόμα μου κρεμά! Τότε δά έξακαλούθηρα κι' έγώ τή δουλειά μου, και δέν την τελείωσα, παρά σάν κόνεσε το στόμα μου.

Τό βράδι, όταν ή ύπνετρία πήγε να φρεγή την κρεμά, άρχισε, να φωνάζη την Παναγιά, το Χριστό, και να σταυροκοπέται: «Κυρία! μυστήριο! κακό σημάδι! Θεούλη μου, φύλαξέ με!... Κι' έγω ή όια νόητση, να την πιστέψω! Μά κρητήθηκα και δέν φανερώθηκα. Έτσι κωνείς, δέν μπόρεσε να λύση το μυστήριο...»

Πούλια

ΣΚΕΨΕΙΣ

Στόν Γιάννη Άγιάννη

Τί είναι εύτυχία...

Τί είναι εύτυχία; — Νά, την βλέπω! Είναι μία σιαή! Μού χαμογελά... με έρωτεύεται. — Με προσκαλεί... τήν παρακολουθώ... Με προσκαλεί και πάλι με τό αίσινο έρωτικό της μειδίμα... Τρέχει για να την πλησιάσω, άλλα τότε αιδή μου φεύγει... Άκούμη δέν την είδα... από κοντά και δέν την... γνωρίζω!

Τί είναι ανάμνησις...

Είναι τό άρωμα του ρόδου που δέν ύπάρχει πλέον, ή έκπαδός του παλαιού ήματος που σβόθουνσε σε μία μακρονη έποχή, όμως πάντα μένει σ'τό βάθος της ψυχής.

Είναι τό προσφιλέστατο άνθη που κόβουμε 'ετής ζωής μας τό δρόμο και τα φύλαμε βαθειά, για να μάς ένθυμίσουν κάδα τόσο ό,τι είχαμε και δέν έχομεν πλέον, ό,τι δά μπόρούσαμε να είχαμε πάντα και δέν δά έχομε ποτέ, ό,τι όνειρευθήκαμε, ό,τι έποθήσαμε, ό,τι τέλος έκλαύσαμε!...

Ραμφομόδ Ψυχής

ΠΟΘΟΙ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ

Ώ πόθοι! οείς είσατε τό φάδ, που μέσ στη σκοτεινιασμένη κι' άστραπόφργγη από ήγαρά θάλασσα τής ψυχής μου, μαζί με τής έλπίδες, που σάν άστερία τριμοσβήγουν και ξαναπροβάλλουν πιά λαμπερές, σάν από φάρο χιμένο άφγγοβόλες από μακρυά, και τό φεγγοβόλημά του με οδηγεί εκεί πού τον καθάριο πέλαγος τής έπιμονής, με τα φύμα τής ύπομογής,

και δέν άφνει κματόδατο τό καράβι τής ζωής μου, να σπάση σε τούτο δά τό μικρό του χρόνου άκρωτήρι...»

Μακεδονικός 'Ηλιος

ΓΙΑΤΙ, ΨΥΧΗ ΜΟΥ;

Γιατί, ψυχή μου, σάν τό κορμί μου, πού τό κεντρά κνοή βοριά, τρέμεις μ' αυτόν τόν περισπόν φόβο, 'εγώ νέο πόθιδε μοιραίο;

Θρακικόν 'Ιδεώδες

Ο ΠΡΙΓΚΗΔΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Μία φορά ήταν ένας Πρίγκηπας, που έπισκεπτετο συχνά τις κεντρικές φυλακές τής χώρας του. Μία μέρα είδε πέντε φυλακισμένους, δεμένους με αλυσίδες από τα χέρια, που έπηγαίαν στην άγγορεία τους.

Τους έσταμάτησε και ρώτησε τόν ένα κατόπιν του άλλου, τί έκαναν κι' έφυλακίσθησαν.

Ο πρώτος είπε, ότι δέν έκαμε τίποτα, μα ό κρυώτερος μαρτύρσος ψευδομαρτύρησε. Ο άλλος είπε, ότι ό δικαστής πού τόν καταδίκασε, είχε προσοσιαπό πάθος έναντίον του. Ο τρίτος ότι κατά λάθος βρεθήκε ένοχος. Ο τέταρτος ότι γόν πήραν για άλλόν. Για τούτο παρακαλούσαν τόν Πρίγκηπα να τους έλευθερώση.

Μά έκείνος έρώησε στον πέμπτο και τού είπε: «Και σού γιατί είσαι δδδ;»

— «Άλλοίμονο! Έκλεψα ένα πορτοφόλι και δέν τόλμη να σάς ζητήσω συχώρηση!»

— Τότε, είπε ό Πρίγκηπας, δέν πρέπει να ξής με τίμιους άνθρώπους σάν κι' αυτούς, που λένε πώς δέν έκαμαν τίποτα κακό...

Και γυρίζοντας στο δεσμοφύλακα:

— «Έλευθερώσε αυτών τόν άνθρωπο, είπε. «δέν έπρόθεσε στο έγκλήμα του και την άμαρτία να πη ψέμμα.»

Από τό 'Αγγλικό

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο Καθηγητής: — Και πούδ έπάγγελμα, Τάκη, σ' άρσσει καλύτερα;

Ο μ' α θ η τ ή ς: — 'Η άπεργία, κύριε καθηγητά!

Εσάλη από τού 'Ακάματου 'Ελληνος

— Γιατί, Τοτό, 'ς όλους μας έπρότσηνε τό σκευλάκι σου με τις καραμέλες, κι' όχι και στο μικρό σου αδελφό;

— Γιατί αυτός, άμα τού πρότσηνε... παίρνει!

Έσάλη από τό Πρωτικό Δεσφολών

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ εύχάριστο περιού οί εφοδερζόμενοι με τόμους τής «Διαπλάσεως» και τής «Εκβλοθήκης».

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

19ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΕΣΠΙΘΩΜΑΤΟΣ (Συνέχεια και τέλος: «Το εκ. 164)

'Ηρώς 'Ελληνοπούλου, 65. Τιμημή Γαλανόλεικη, 65. Άγγος. 65. Γαλανή Σταυροπούρα, 65. Νίκος Β. Αντωνόπουλος, 65. Έλευθερώς τής Ομήρης, 61. Νικόλεον δ. Α', 61. Ζακωτλή, 61. Ναυτοπούλου, 61. Παναλήιον 'Ονεσσον, 60. Αλμοσάτης Φουσταλλά, 60. Μάνος Ζ. Μαλλικουδης, 59. Τριανταφυλιό Διοβολάκι, 59. Δημόσις, 59. Κόκκινος, 58. Φωνή τής Πατρίδος, 58. 'Αρόρητος Παλιμαστής, 58. 'Ανυπόχητη, 56. Σφυγγάκι, 56. 'Ονεκρινή Λεωντή και Άσταλάς, 55. Δαρροσιτής 'Ελλην, 54. Τραυτόδης τής Λεωντιάς, 53. Βασίλης τόν Πόλλων, 52. 'Ηλιος τής 'Ελευθερίας, 52. 'Ηρωικό Θρακόπουλο, 52. Νάτα Κζακοπούλου, 52. 'Απελευθερωσί; Μεπρασίτης, 52. Κορυφαλάκη, 52. Τριανταφυλιό Διοβολάκι, 52. Ζέρονος, 52. Δημήτριος Πετρίδης, 52. Βλαγγέλια Μπαδογιάννη, 52. Χιωτά Δελιού, 52. Χρήστος Π. Αφράς, 52. Παναγιώτης Κολομπακ, 52. Φαίδρος, 52. Κόρη τού Τονιά, 52. 'Αθανάσιος 'Ελλάς, 52. Ροδότρος Διστάς, 52. Ποντικός, 52. Φάβων, 52. 'Ορέστ. Αΐδή, 52. 'Ηρώς τών Όμώων, 52. Όμιλος 'Ερώων, 52. 'Ελλη Χατρίδανη, 52. Κοσμοπολίτης, 52. Χωροτοπούλα, 52. Σελιναρημιση νη 'Θάλασσα, 52. Κίκη, 52. 'Αγροκάτης, 52. Βασίλης τής 'Ελευθερίας, 52. 'Υποκόμης τής 'Ελευθερίας, 52. Σοφία Ν. Παπαντοπούλου, 52. Κυματοδαμένος Βράχος, 52. Φιλικάρις 'Ελληνίς, 52. Φιλύρα, 52. Βοσκοπούλα τού Πόλλου, 52. Τωλίε Κ. Μαρτ, 52. 'Ελληνοπούρας, 52. Πράδ δ Νίκου, 52. Μεταγγολική Πριθούλα, 52. Βία, Τζαμτζής, 52. Κομά τού Βοσπόρου, 52. Αισωνίακαρος; Λαωνίδα, 52. Ναυτοπόροπος, 52. Μαυροπούλα, 52. Ροδότρος; Βιολέττα, 52. Πλευστής, 52. Ο Νικητής, 52. Νικ Φ. Κοσμάκης, 52. Άσθη τής Νίκης, 52. Πικίτσι Δ. Σαλαμοθούρου, 52. Νικ. Κ. 'Ηλιόπουλος, 52. Δέλα τής Σαγαρίου, 52. Θεόδωρος. Έστ. Βοιδορής, 52. Φιλόπατρις 'Ελλη, 52. Μπαρντά, 52. Μαγεμένα Βιολί, 52. Γ. Έγγλέος, 52. Νικ. Κοζάκης, 52. Γεώρ. Ι. Βλαστός, 52. Φώτες Κωνσταντινίδης, 52. Νικ. Νικολαΐδης, 52. Νύδη Β. Φιλιάθους, 52. Έσων δ'ά Κλάκης, 52. Πρίγκηψ τής Γουλιπέτρος, 52. Νικόδ. Ι. Γεωργιάδης, 52. 'Ιωαν. Κεριασόγλου, 52. Δημ. Κοσματόπουλος, 52. Τραυματίας τής Σπρά, 52. Τηλέμ. Τσοπάνας, 52. Δημήτρης τής Κόμης, 52. Άϊνα 'Αναγής, 52. Παγασαία Κόρη, 52. Φωσος, 52. Νικόλαιο, 52. Μιχαήλ, 52. Αγγαρίδης, 52. Σκαυδολάκη, 52. Φαντάζιο, 52. Λεωνός Ε. Τζωσι, 52. Φιμισάρα, 52. Άϊνέ 52. Τρ.

μυθός 'Ελλην, 52. 'Ακανθούλη, 52. 'Υποκόμης τής Βραβέλινας, 52. 'Ελλη 'Ηλ. 'Ασπώνω, 52. Άείος τής Νίκης, 51. Φωτεινός 'Ασής, 51. Φιλύρα, 46. Λέρδος Χόπ, 44. Σιδερωβή Βασιλειον, 44. 'Ιων Κερίβα, 43. Α. Μ. Χρυσόχο, 43. 'Ελλη τών Όνεσσον, 43. 'Ιωαν. Γ. Παπαλής, 43. Μελαχρινή Κρητικοπούλα, 43. Γιωρ. Μ. Βζαρεής, 42. Ίδα Βίγγυαν, 40. Διοβολάκη τής Χαϊνός, 40. Μετρησιακή 'Ακτιή, 39. Μελίτης Γκιόνας, 39. Αυτόκρημα τού Βυζαντίου 38. 'Υπερφραο 'Ελληνοπούλο, 53. Ναυτοπούλο τού Βοσπόρου, 32. 'Ανήσιον Πωμάρ, 31. Βιδόςος 'Ελλάς, 27. Ορλαμπος τού Διταίου, 27. 'Ηδένρα Μπρασλή, 26. 'Αδων, 26. 'Ανδρείος Πωληματής, 26. Ρεμβούδης Σιάτισσ, 26. Πανόπης 'Ασής, 26. Γερμανικόν Λέσος, 26. Μυτ, 26. Χιονομένη Κάλια, 26. Βιδόςος Νίκης, 26. Κχ. Έμ. Μεταξέ, 26. 'Ελληνοκός Οδρενός, 26. Δημ. Λυσάτας, 26. Κων. ή Χαλέδας, 26. Άλλα Παραγγούρου, 26. 'Αστροφγγή, 26. Ένδοβάτες, 26. Λευκοκόμαντος Αϊγαλιός, 26. Ζερατόστρατα, 26. Σόλλιος 'Αδών, 26. Γλυκογράμμα τής Λενσνέ, 25. 'Αγγελ. Π. Μπινεάρης, 24. 'Ελλην. Ναυσορός, 22. 'Ιω. Γ. Τονιάς, 21. Νεαρός Νομικός, 20. Αποπάρω τού Βυζαντίου, 19. Μανιέλο τού Τρωσσώνου, 19. Γεωρ. Π. Γιανναπίου, 18. Α. Ι. Τζηρίτης, 18. 'Αλ. Π. Σαδόσις, 13. Καλλίφωρο Γαβροπού, 13. 'Ιδαμνός, 13. Ψηλοκάτης, 13. Όσείρος Υμνος, 13. 'Ηλιος τής Δόξης, 13. Φιλύρα Φωτισίδου, 13. Δημ. Ι. Σαδόγχο, 13. 'Ιπότης δέ Βοφό, 13. Μικρά 'Ημυλός, 13. Νική, 13. Φωφιδός, 13. Δημ. Ν. Κασούπουλος, 13. 'Ελλη Α. Τριβόλη Π. Καλαματικόν Δουλούδι, 9. Σβγ, 8. Έβλίκης, 8. Σταμ. Λι Θεολού, 8. Πραγματοποιήσαν Όνεσσον, 5. Γεωρ. Α. Πακαδική, 3.

ΕΥΣΗΜΑ άπενεμήθησαν εις έκασον τών διαγωνιζόμενων ανάλογως τών διατεθέντων υπ' αυτού φύλλων, ήτοι έν Εύσημον διά τά δέ 25 φύλλα ή κλάσμα αυτών. Τά Εύσημα τών Συλλόγων δέν διανενομην, άνηκούσιν εις τούς Συλλόγους. Μόνον τά Εύσημα τών άνευ έπωνυμίας Όμάδων, τών άποτελούμενων από δύο ή τρία τό πολύ πρόσωπα, διανενομην ειςίσου μεταξύ αυτών.

Η ΔΙΑΠΑΡΑΣΙΣ

ΔΙΑΠΑΡΑΣΙΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΡΑΣΕΩΣ» 'Αθήναι, 14 Ιουλίου 1920

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΦΟΙΤΗΤΗΣ

Μιά άπογευματινή για Όμογενηίς

Ο «Πρίγκηψ Φοιτήτης», τό άριστογρηματάκι α τό του Γερμανού Μέγερ-Ψερότερ, πού τό διασκεύασε ό κ. Βενόπουλος κι' είχε τόση έπιτυχία στο Θεάτρο τής Μαριόλας Κοκοπούλη, είναι από τά λίγα, τά σπάνια έκείνα έργα, πού μπορούν να τίπολαρβήσουν έλεος ό ήλικίας. Άδριο, Κυριακή, στίς 6 με., ό «Πρίγκηψ Φοιτήτης» θα δώδ' ως άπογευματινή για Όμογενηίς, με τιμές λατιές. Γενική είσοδος, για μικρούς και μεγάλους, 3, και καθένας θα μπορη να κάθεται όπου θέλη. Σέσ συνιστώ λοιπόν να πάτε σ' αυτή την έξαιρετική παράσταση. Θα διασκεδάσετε πολύ. Άλλά λιγάκι πιο νωρίς, για να βώητε και καλή όσση.

Ούτε σήμερα δέν έχω πολύ τόπο γι' 'Αλληλογραφία. Μα δέν μπορώ να μήν άνταγράψω μερικά από τό πρώτο γράμμα τού Όμηροδ, που άλλως τε σάς τό ύποστήθηκα: «Σε φαντάζομαι, —μού γράφει, —σε μία δεύτερη μητέρα, που έχει στην άγκαλιά της τόσα παιδάκια και φροντίζει να τό δδγήη στην άρετή.» Ω, άνοϊξε αιτή την άγκαλιά και πάρε με και μένα! Σκόρπισε και σε μένα τό χαμόγελό σου, πού τόσα παιδάκια θλιμμένα άνακουφίζε! Περίβαλλέ με με τή στοργή αιτή πού σου δίνει τόν τίτλον τής δεύτερης Μητέρας! Και παρακάτω: «Θά πάρω τό ψευδώνυμο Όμηροδ, ή ή είμαι ό Βασίλειος τών Πνευμάτων και θα προσπαθήσω νανάβηδδ ότη φιλογλοική κινήση τού περιδικού μου. Μα με άυστηρότητα μεγαλύτερη απ' αυτή πού διακρίνει τίς μητέρες, κρίνε τά δοκιμάσι πού μπορεί να σου στέλλω... Διψασίμενος για συμβουλές, θα δεχθώ τίς δικές σου με άπληστία.» Είχα άδικο πού έσχημάτισα τόσο καλή ιδέα για τόν Όμηροδ;

ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ

Τά όνόματα τών καθυστερούντων, έλαίψηνε χώρο, θα δημοσιευθούν άργότερα. Τού κατάλόγου, έρωσιται, θα έξατραβοδύν όσοι ερωτισούν έν τώ μεταξύ να έμβώσουν τά καθυστερούμενα.

ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ όποιστολοδν τα βιβλία του βραβείου του, εάν δέν ήραση και ζητήση αυτά ό ίδιος ό βραβεύόμενος, έκλέγουν κατά τούς όρους τής προκηρύξεως έκ τών δημοσιευμένων εις τά νεώτερα φυλλάδια τιμολογών τών τήμον τής Διαπλάσεως και τής Βιβλιοθήκης και ύπολογίζων αυτά με τά έκεί όρισόμενα τιμάς.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οι λαβόντες Α' και Β' τάξος βραβείον να στέλλουν τάς φωτογραφίας των δά να δημοσιευθούν. Όσοι είχαν στείλη φωτογραφίαν των και εδδημοσιώθη πρέπει να στείλουν νέν, ή άλλο όγκτύπρον τής ίδιας.

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ δικαιούθηται να ντυροσβήθούν εις τό Σεσπάδομα δά μας μόνον έκαστος φωτογραφίας, είτε μόνον τού Προέδρου, είτε άντ' αυτού, έδος μέλους τού Συμβουλίου.

πνέει κι' έν δέν ήμουν έγω, θα παρνε να έμπνευση έναν άλλον. Έγώ μία μέρα θα λείπω. Η Διάπασις όμως θα ζή κ' άφού λείψω έγω, αιώνα!»

Φαντάζομαι, Μή με άρρομηνι, ποσο άδικήθηκα τα πέντε αυτά έτη τού Διωγμού, άφού δέν μπόρεσε να τελείωσησ τό σχολείο. Άλλά είσαι πολύ νέα άκόμη και μπορείς ναναπηρεώση. Σ αυτό θα σε βοηθήση πού και τό περιοδικό μας, έν, κατά την επιθυμία σου, καταγίνησαι 'ς όλα και προσάπτων στη Σελίδα.

Όχι, Γυμνασιώτα, τα Κρυπτογραφικά των Πν. Άσκήσιων γίνονται όλα με τό ίδιο σύστημα. Τα γράμματα δηλαδή τής α' λέξεως παίρνουν αόριτο αριθμόν, από τό 1 ως τό 0, και έναν επαναλαμβάνεται τό ίδιο γράμμα, έπα ναλαμβάνεται κι' ό ίδιος αριθμός. Π.χ. ή λέξις ΠΕΑΘΟΠΗΔΕΣ θα γραφθή έτσι: 12341567. Και εις έλο πλέον τό Κρυπτογραφικό, όπου είναι Π θα μπειν ή άριθμός 1, όπου Ε ό άριθμός 2, όπου Α ό 3, και ούτω καθέτης. Με τό ίδιο λοιπόν σύστημα γίνονται όλα τα Κρυπτογραφικά αλλά κάθε Κρυπτογραφικό έχει άλλα γράμματα αντίστοιχώντα προς τούς αριθμούς 1 έως 0.

Ναι, πού καλά τό άυτοσχέδιο ποιηματάκι σου, Σπουγγίνη αλλά καλό μ' ένα λάμβδα, κι' όχι με δυό όπως τώ γράφεις, 'Αλθήθεκα, α τό έν ένα λάθος πού τό κάνουν πολλοί γράφουν καλλό, πολλά, μάλιστα παρασύρονται έως από τό καλλος, τό παλλή και τό μάλλον). Μού άρσαν έπισης και τά τρία σου τριαντάφυλλα, πού δέν ήξευρες πού να προτιμήση. Και τό μόνο πού δέν μου ήρεσε ήταν ή άνοπομνησία σου να λάθης άπάντηση και τό παρόνοσον ότι προτιμή αλου: 'Α, να τό έσχη; κανένας δέν προτιμώ, 'ς όλους άπάντι με τή σειρά τους, κάποτε έρωτς λιγάκι και οι φίλοι μου πρέπει να έχουν ύπομονή.

Πολύ με εύχαρίστησε τό γράμμα σου, Θεόμουλα. Έσώ σταές 'Αθήνας τόν 'Ιουνο είχαμε έστους μεγάλες. Τς άρχεις 'Ιουλιού έδρσισσε άρεκά! Άλλά τώρα πάλι τό θερμότερο άρχισε να παρανοβαίνω. Δέναι και τίς δικές μου ευχές για τό γενέθλιό σου. Κι' έτσι, παιδί μου, στο έξής να μην είσαι άμείλις. Είναι κακό έλατόμο ή άμείλια, ή όλιγοφρία, και πολλές ενόχλησεις προτύνει. Όσοι μπορεία να κάνης σήμερα, κάμε τωΜην τα άναβάλας, με τήν ιδέα ότι αύριο θα έχης περισσώτερη όρεξη ή καιρό.

Να ό Γεώργιος δ Παραΐάνος, πού ξεσπάθωσε... στο Παρίσι! Ναι, κι' έκεί άπόμυ κατάφερε να μού έγγραφή μια καινούργια συνδρομήτρια. Τόν ευχαρίστο πάρα πολύ και τού εύχομαι καλή έκπεύχη στις έξετασεις πού θα δώση τώρα, για να πάρη άπολυτήρια Παλλικού Γυμνασίου.

Ο Άγγελος Χρύσος μού γράφει από την Πόλη: Πήγε κει για πρώτη φορά και τί δέν είδε! Τήν Άγία Σοφία, τά Πατριαρχεία, τήν πόρτα πού κρημώθησε ό Πατριάρχης, τό Βοσπορο και—τό καλύτερο απ' όλα,—τό στρατό μας και τή σημαία μας. Ά, τί άραφα και συγκινήσιχα πού μού τα γράφει!...

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

(Οδών ψευδώνυμων έγκριτνται ή άναγενοται, αν δέν συνοδευεται από τού δικασίματος, δ.σ. 2. Τέ έγκριτωμένα ή άναγενομένα ίσχύουν μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1920. Όσα συνοδευονται έκ Α άνηκουν εις άνόματα και δσα από Κ εις ποσείτα.)

Νέα Ψευδώνυμα: Νεμομάχη, κ. (ΝΑ). 'Ιζω ν' 'Οσο, Άγρος Αρπης, ή 'Ιαπότης τών Χρυσωσθέντων, κ. πού είμαι; (ΜΚΡΣ). 'Ο Άσνα, ή (ΒΚ). Παναφύλιος, ή. Μυστηριώδης Κηρία, κ. (Εγώ.—Ποιά δηλαδή, δέν είχες ύπογραφή). Γλυκός Ζέφυρος, ή. (ΔΓ). Μις Χέρμυ, κ. (ΕΖ). 'Αρόμητος 'Ελλη, ή. (ΒΦ). Ένδοσον Νάουλιον, ή. (ΠΜ). 'Ιακος, ή. (ΠΜ)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά 1 β.σ. 8 τό παλιό προτάσις λεπτά 5. Διά τάς αριστερόν 10 λεπτά ή λέξις Μ. Μ. έπιθυμούσιν νανάλλάξουν 'Ο Άρσις Λουπών με Άσπρ, Γίτων.

Δίττης τής Μονοιήης, Μεγάλη 'Ιδέα, Άνταριά, Άραπάκι, Δεσοποιός Άγκλενίνου και Γαλάσιος Οδρανός. — Έξέτελεσα τάς παραγγέλιας των, και τούς ε χαριστά δλους για τα καλά των λόγια, ξεσπάδομα κη.

Με μεγάλη μου λύπη πληροφορομαι τόν θάνατον τού αγαπητού μας Σπινθηρος τής 'Ελευθερίας, δηλαδή τού Δημητρίου Σ. Μπερδωη από τόν Πειραιά. Τί καλό κι' ένδουσιώδες παιδί πού ήταν! Πώς άγαστσε τά καλά!... Η άπουλά τού με κενταβίλει! Και στέκω τα πού ξεκαρδία σούλυπητρια στην έξυχη οικογένεια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αδην την εβδομάδα έλαβα τα έξής: «Μονοιήη».—Χαροίς Τίτλον.—«'Η μαγούλα μου» και «Σκέψεις».—«'Αποδ τα έβρια κη.»—Πόλεμος.—Είσήγη. —'Α'Επιτάριο κη.—«'Ιλλων ένός χωριού.»—'Ο Βρωλλιακός κη.—«Τό βαδρακία.»—«'Η έσβέρα.»—«Τό έσβέρμα τού λιβαδοσν» κη.—«'Ιππε και μες ί.»—«'Ασθη» κη.—«Σκέψεις».—'Ι Πνεύματι.

Κριτική τής απογευματινής Σελάδας: «Τά προτά πού άνοίγουν.» 'Ο τίτλος αυτός, γενικός, σημαίνει «πρώτα ποιήματα», πρώτες πηήσεις», πρώτες δοκιμές». Και τέτοια είναι αυτά τα μικρά τού Φ α ε θ ο ν τ ο ς. Ήξαιρετικά μού άρεσε ή ιδέα τού IV. Δυστυχώς δονότανε στην έκτέλεση. Το διόρθωσα λιγάκι στο τέλος, άλλα δέν έκαμα τίποτα...

Τό V—πό κοινό, άλλα καλύτερα συκορημένο. —«Τό μωθικό μου ηπλήκιο. Πολύ καλό τό θέμα. Πόσα δέ θα μποροδες να πη κανείς για τό τελευτάιο μαθητικό του απέλλο! Άλλά κι' ό Τ ο ρ ε χ α γ γ υ ε' ν ό δ π ο υ λ ο ς λέει άρεκά...»—«'Ενα έμβλημα. Πολύ άραίο! —'Α γήη λοιπόν και τής Σ 2 λ β 1 α ς / Κα ρ μ ή ενγένιστο έμβλημα τό κρη πού φουίξει και λύνει. Μήγας όδοι 'ς αυτό τόν κόσμον δέν λύνουν, δέν φδερζον; Όσοι όμως φαίξουν, έχουν το δόλομο μιά παρηγορία...»—«Τό φεγγάρι στο ηπαδί.» Παιδιώτατο καί χαριτωμένο. Άλλά καί άλλωγοισό... δέν ήταν όμως έτοιμολόρημένο. Το διόρθωσα πολύ.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ (Οδών ψευδώνυμων έγκριτνται ή άναγενοται, αν δέν συνοδευεται από τού δικασίματος, δ.σ. 2. Τέ έγκριτωμένα ή άναγενομένα ίσχύουν μέχρι τής 30 Νοεμβρίου 1920. Όσα συνοδευονται έκ Α άνηκουν εις άνόματα και δσα από Κ εις ποσείτα.)

Νέα Ψευδώνυμα: Νεμομάχη, κ. (ΝΑ). 'Ιζω ν' 'Οσο, Άγρος Αρπης, ή 'Ιαπότης τών Χρυσωσθέντων, κ. πού είμαι; (ΜΚΡΣ). 'Ο Άσνα, ή (ΒΚ). Παναφύλιος, ή. Μυστηριώδης Κηρία, κ. (Εγώ.—Ποιά δηλαδή, δέν είχες ύπογραφή). Γλυκός Ζέφυρος, ή. (ΔΓ). Μις Χέρμυ, κ. (ΕΖ). 'Αρόμητος 'Ελλη, ή. (ΒΦ). Ένδοσον Νάουλιον, ή. (ΠΜ). 'Ιακος, ή. (ΠΜ)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά 1 β.σ. 8 τό παλιό προτάσις λεπτά 5. Διά τάς αριστερόν 10 λεπτά ή λέξις Μ. Μ. έπιθυμούσιν νανάλλάξουν 'Ο Άρσις Λουπών με Άσπρ, Γίτων.

*Όχιον *Ανάμησο, *Αδα Φόξιοι, Κολομπίνων, Δέναν, Γρωϊάσαν, *Αχιρμ, Δεσβοπούλαν.— *Η *Ιομα ή Τουργιά με Δικη, τ. Νεολαίας, Μσυ, *Αγροστον, Μικρ. Γόρν, *Ελιδοφώραν, Αδα *Αρλεκίνου, Μαυρομύτων, *Ελληνίδα.— *Φόνης Μπασονών με Αδα *Αρλεκίνου, Ποιμούνην.— *Αντακουίνο Ναυτοπούλο, Ειμαριμένη.— *Η *Ελιδοφώρα με Σμυροσιάνη, Λυγαριάν, Μονάκιον.— *Τό *Ιζω ντ *Όρο με Γιαν. *Αηδόνη, *Λόσαν *Ασην, *Αδα *Αρλεκίνου, Γιωανταφύλλαν, Βεατοίκην, *Αριελ, Γιωανταφύλλαν, *Αρακίμ.— *Η *Αδα με Φιλοπάρο, *Ελληνίδα, Σιβόλλαν, *Αδραν.— *Ό Δένα με Παιδί τ. Μελλ., *Μωδρ. Καβαλλάρ, *Μικρ. *Αδρά, *Μουσων.— *Ελληνόπαιδα.— *Η Τάδε με τήν Δένα, Μονοκόφ, *Αστόν, *Αρασιάν.— *Η Γερρόντονη με Φιλία, *Ελληνα, *Όμπερον, *Μαγενη, Σελήνην.— *Ό Νουπλιανός *Αστήρ με Γνωστόν Κρητικοπούλον.— *Ό Πειρασμός με Θεάν τ. Ειρήνης, Τελλόπαιδα, *Ισραήλ.— *Η *Ιουδή με Ποίμοσ, Ρεγλίς, *Αριδα Φόξιοι.— *Τό *Γεροντοπαλλάκαρο με Μσο, *Ακτ.— *Ανεμ. τ. Βον., *Αδρά τ. *Αδράς, *Κυδέρ, *Σαλαματό, *Αριελ, *Ιουδή, *Τρεχυρονόσα.— *Ό Σαρκιανό με Κύμα τ. Αιγάων, *Μελαχο. Λαίδ, *Φαλερ. *Αδραν.

*Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της : Κύμα του Αιγαίου (δέν είναι λάθος ή συνδρομή λογαριάζεται ως 52 φύλλα) όχι ή νέα έκδοσις του *Κόκκινου Βράχου) δέν έχει τήν είκόνα του συγγραφέως και μόνο μερικά άντίτυπα του *Πολέμου) τήν έχουν, γιά όσους προσθέτουν 1 δραχμή.) Δόξαν των Κλεφτών (γραφε μου όσο συχνά θέλει.) *Πικροδάφνη (ελευθερος να γράφω κανείς άλλο και με τό όδιο και με άλλο) δέν έχουν καμιά σχέση.) *Χελιδόνα της *Ερήμου (τά έλαβα όλα) *Γλυκίν Ζεφύρον (τό τυσοχαρτο τιμάται 1 δρ.) *Ιδεώδη Κασδιών (δέν έλαβα γραμμα σου με 7,50 δρ. Γιατι δέν στέλλετε ταχυδρ. επιταγάς, που δέν χάνονται ποτέ;) *Μιράνταν) (δέν σέ γνωρίζω γιατί δέν υπογράφεις και με τό άλληθινό σου δυοβα; έγώ πρέπει να τό ξέρω.) *Ιωακείμ Α. Π. (έστειλα, ευχαριστώ για όσα γράφεις) *Τρελλήν Φυγήν (έρχομαι περαστικά) *Πολορχον) *Εδέν (σε συγχαιρω για τό άριστα) *Για τή Δευτέρα (εί να σου κάμω; απλά μόνο μπορετα γιατί, ξέρεις, δέν ήταν δια δημοσίευμα) *Βάλε τώρα και τον κληρα..) *Ελπίδα του *Εθνος (πως; δέν μου έστειλεσ εσθ ένα *Βουλγαρικόν *Εγερτήριον), μίμωσις, με ταρχικά Ε.Σ.Χ.) *Περουζέ (έστειλα) να μου ζήσης 1 μπιά, πολύ άρατο *τόνομα σου) *Πιστες Πατρις (στο πρώτο, ναι, στο δεύτερο, όχι) *Νύμφη) τοδ Δόσους (σε συγχαιρω για τό άριστα) *Εναστέιλε, τας προτάσεις με τό άντίτυπον που έγραψες να έπωδελωσ) *Χασ. και Μαν. Σ. (απαράβα *Βείσις καλά παιδιά, όπου με τόση απάθεια, και χωρίς καμιά άβύσση, που άναγγέλλετε άλλως τήν ταυτότητα) *Γρωϊάσαν (άν δέν έδημοσιεύθασ προτάσεις, θα ή ήδαι δέν τάς έλαβα) *Τρελλόπαιδο (χαίρω που έγραψες καλό) *Έλαβα, ευχα-

ριστώ.) *Γιούτζες (άνεμεσή στο 13 φύλλο) πως σου δέφυγε;) *Αηδόνι του Κροθίου (ή θεία σου δέν έπλήρωσε στέιλε το) *Μικρόν Ρόθη, Κολομπίνων, Μυστηριώδη Σμυρολιών, Γιών του *Ιακωβ, *Υφαλον του Αιγάου, Ραφαέλλαν κηλ. *Θαορλέαν *Ελληνίδα, *Ενδοξον. Κνωδολικον, Νεραΐδα του Εύριπου, Δημ. Ι. Γάκων, Τραγοδι της *Ενδοσεως (έλαβα, ευχαριστώ.) *Ασην, *Απλων, *Γνωστόν Κρητικοπούλαν, Φωνή της *Ηπειρου, Ι. Μ. (*Ηράκλειον), Νικητήριον Σάλπιγμα, Ναυτοπούλο του *Ελλησπόντου (έστειλα).

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 18 'Ιουλίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια του 1890ν Διαγωνισμ. Δόσεων 'Ιουλιου-Αγουστου. Δι λύσεις δένται μέχρι της 18ης Σεπτεμβρίου, αλλά και όσον της προσέθεσις ταύτης έσ' όσον δέν τά έχουν άπόψη δημοσιεύσθ έλασ και τών προηγουμένων φύλλων.]

473. Δεξίγραφος

*Ένα γράμμα πάρε, λύτα, Με τάνθειτο άπ' τήν ήττα Βάλε το μαζι' Καί μιιά χώρα στη Συρία Εσκουστή στην Ιστορία Βλέπες στη στιγμή *Εστάλη υπό του *Αρχηγού της Φυλής

474. Τονόγραφος

*Όπως έχω άν μάθησθ, Βασιληάδες προσφώνω Καί μεγάλους χαίρετά *Αλλ' άν με όβουονίσις, Ρήμα γίνουαι κοινό Καί τή λύση σου 'ήτω... *Εστάλη υπό του Κόδοφικταρ

475. Αναγραμματισμός

*Θεάν αναγραμματίσις; Στοιχείον εσχημάτισι; *Εστάλη υπό του Γολγοφτερη Νίκω

476. Μωσαϊκόν

*Η Χάβρη κι' ή Γρανβίλλη, *Η Πράγα κι' ή Σεβίλλη, *Από να τους δανείζου, Καί μι' άλλη σχηματίζου. *Εστάλη υπό του Κόμητος Δόκωνκου

477. Τραγονόμοσ

* * * * *

Ν'άντικατασταθών οι άστερισκοί δια γραμμάτων ούτως, ώστε ν' αναγνώσκονται κατά σειράν: Κράτος Ευρωπαϊκόν, Νύμφη, Πατριάρχης της Γραφής, Βασιλεws της Περσίας, Ποταμός της Εύρώπης, Αυτοκράτωρ της Ρωμης, άνθος και χώρα της *Ελλάδος. *Εστάλη υπό Χαρκη Π. Κουφοπαντελή

478. Κυβόλλεον

Τό πρώτο του μεσ' στα φυτά Να πως να τό ζητήσθ. Τό δευτερό μου άσθενεια. *Μακριά να μήν κολήσθσι! *Αν θές τό τρίτο μου να βρής, φάσε στην *Ιταλία. Τό τέταρτό μου άρχοντικά σου λείει πως όρλεις. Τό πέμπτο μου κατάγεται *Από τη Σαζωνία, Καί τώρα, όποιος είν' *Έλληνας, Μ' αυτα με σχηματίεις. *Εστάλη υπό της Μεσογειακής *Ακτής

479. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 = Κένταυρος.
2 1 6 4 3 6 = Ρήτωρ,
3 2 1 6 4 6 = *Όργανον,
4 3 6 4 5 6 = Βασιλ. τ. *Αργους,
5 1 3 2 4 3 = Χώρα τ. Μ. Βρετανίας.
6 3 1 2 5 6 = *Όνομα *Έβραϊκόν.
*Εστάλη υπό του Σεπτεμεινου Δόδου

480. Επиграφή

Ν
Τ Ε Ι Τ Α
Ε Π Ρ Ν Δ
Ι Μ Η Α Β

Ζητείται ή ανάγνωσις της *Επиграφής ταύτης.

*Εστάλη υπό της *Ανατυλλίδος

481. Τρισστέλις

Τά τρία γράμματα των κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποστείλον μητέρα μυθολογικού θεού:

1. Κράτος της Ευρώπης 2. Πόλις μικρά της *Αττικής 3. Ρήτωρ *Αθηναίος 4. Πόλις της Γαλλίας 5. Σοφος εκ των έντ 6. *Αρχαίος θεός

*Εστάλη υπό του Μαιδεονικού 'Ιδεόδου

482-486. Φωνηεντόμοσ Παργαγέματα

1. — λλ - κρ
2. — φλ - πδν
3. — σφ - ρκν
4. — ρν - μσ

*Εστάλη υπό της 'Ιδεόδου Ψυχής

486. Ρήφος

οδδ	οδδ	ως	ως
οδδ	οδδ	οδδ	οδδ
οδδ	οδδ	ως	ως

*Εστάλη υπό του Σβέντζου

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. *Ακτής, του φύλλου 19

266. Τιμολών (Τιμό, λών).— 267. Χριστός—268. Βέλος—Βόλος.— 269. Κέβος—κέρκος.
270. Ε Α Ν
Ε Α Ο Ν
Σ Υ Ρ Ο Σ
Η Ε Ι Γ Λ Ο Σ Σ
Ε Υ Ρ Υ Σ Θ Ε Υ Σ

271. 4x3=12 47-9 =0.-272-278 δια του Ρ: Φόνης, πόρος, Πάρος, σταυρός, Δέρρος.—277. Εν Αλγός ποταμός ήτήθησαν οι *Αθηναίοι (Εν αλγός, ποτά, υδρ. ήτο, φθάνω), *Αθήνα, σ.).—278. ΚΥΒΕΑΗ (Κύβη, *Αθήνας, Εύρος, Εύβολα, *ΑρτΕΜΙς, Καρπύλη, νία, Σελήνη).—279. Δυστυχής είναι ό μη δυνατόνος να έκφωσθ δυστυχλον.—280. Μετά τόν Θεόν ή Πατρίς (με τά τον—Θεόνη—πάτρει).

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΦΑΣΙΣ", ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΡΝΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

- *Ο *Αγγελος της Αγάπης με (60 εικόνες) δρ. 8 και ταχυδρομ. δρ. 9.
- Τό Θύμα του Φθόγου (με 20 εικόνες) δρ. 6 και ταχυδρ. 6,50.
- *Η Μούσα των Παιδων (ποίηματα) δραχ. 8 και ταχυδρ. 8,30.
- Παιδικόν Πνεύμα (3 τομείδια) έκαστον δρ. 0,50 και ταχυδρ. 0,55
- Πρώτος δ Νικίον (με 24 εικόνες) δρ. 6 και ταχυδρ. δρ. 6,30.
- *Ο Πυροσπότης (με 24 εικόνες) δρ. 6 και ταχυδρ. δρ. 6,50.
- *Υπερ Πατριός (με 24 εικόνες) δρ. 6 και ταχυδρ. δρ. 6,50.

ΟΙ ΔΑΔΑΖΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ
Συνδρομηταί παρακαλούνται να δηλώνουν άμέσως την νέαν τω διεύθυνσιν εις τό Γραφείον μας, άποστέλλοντας και 1 δραχμήν διά την έκτύπωσιν της νέας ταχυδρ. *Άλλως δέν εδύνηομεθα διά τήν απόδειξιν των φυλλαδίων των.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διά 1 έως 10 τό πολύ λίγας με όπεί σπουδαία δρ. 2 (ό ελάχιστος όρος) Πίστι τον 18 185. 20 λεπ. ή λιγώς, με παρά ό σπουδαία λεπ. 30 και με παραπάνω λεπ. ή *Ό χωριστός στίχος δρ. 1.]

[Κ'—234]

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ, έρχομαι την ελπίσν κιά πρότασι σου με με, είν ή άριστήση. Ζητώ όμως, πρώτα δικό σου. Να τό περιμένο; *Χιλία ευχαριστά.

ΑΝΘΟΣ ΛΕΙΜΟΝΟΝ, ΕΒΕΒΑΤΙΣ

[Κ'—235]

Θαλασσία *Άδρα, έλσι ή Μαρία *Χαροπόδου και *Ανεμώνη το Βουνού ή *Ελλάς.

Πρόσινη Παινήσις

[Κ'—236]

Γνωστοποιός στους ένδοξοφρομίκους, ότι νι' έπρόμποτε εκείθε, διαθήσθ άλλαξί: *Θαγιένους Χαρίση 22, Ουσελονίκη.— *Φιλοπατρις *Ελλην. κ. έ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ *ΝΙΚΗ

Χά! χά! πρόδρε τουδ σου, *Έβου *Ετή, Σι' ένεκέλιψα' *Ελασ ό Κραταξί. Χα! Χα! Πριταμειλήδω, Πενταμειλή Σωλ, θά τό βγάλης κρη με τόν κραταιότατο Σύλλογο *Νίκης, *ΑΔΥΝΑΤΟΝ! ΣΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕ ΝΕΑΣ ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ!!!

Α' ΒΙΒΛΙΟΝΙΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΝΙΚΗ"

*Κηροσομαν Διαγωνισόσ προδ σφδθ σιν Δ ηγημάτος. Θίμα: Χερμανίτικο (Παραμύθι, Βραβίον: άντιτυπον *Κόκκινου Βράχου). *Απαίσις δεκατ έως 31 Αγουστού. Συναψεται προτιμώμενη, Γρόφου *Ιωάν Παναγήπουλον Poste - Restante, *Αθήνας.

Γαβριήλ Λούσια, έστειλα 4 επιστολάς, άπάντησθ ουδέμια. Διάσ!

Μάργα *Αγίωσις [Κ'—240]

Μέγα *Αγνώστε, Δόδος της Δόδου, Σα; άνικάλψ.

Δύρα των Κλεφτών [Κ'—241]

Μειόμα τ. Νίκης, Μικε Δόδοσ, Διαβολόκι τ. Χαλίδος, Ρυγιλέτο, Σπυθή τ. *Ελευθερίας, Ποσταή Ασθιοποσίλα, Μογερμίν Βουονέ, Παιδική Καρδιά, *Ίδεός τ. *Ελλήνων, Μικρο *Αριστοκράτη, *Αθρναρχην, Μ. Μ. ες; έστειλα κρη μητών. *Ίδεός σου, δέν έλαβα. Διάσ!

*Ιουλιό [Κ'—242]

Αγιελ, όπου τό ψευδώνυμό σου μεζα και σεις μοτοσυκλέτες, προμήσι σε μας καμμά, άν μπορής, άρχισί. Με τρεις όμως θέσεις. *Απάντησι με.

Θαλασσία Νύμφη, Κινέτος, *Αρακίμ [Κ'—243]

ΜΑΧΑΒΑΡΑΤΑΝ, ΑΓΓΕΛΟΝ ΘΕΜ, ΤΟΝ, Ευχαριστώ για άριστη τετραδιά σου.— **ΔΕΣΠΟΝΙΚΙΑ ΑΡΑΒΚΙΝΟΥ**, Ευχαριστώσ περιμεία δια Διαπλάσις.

ΡΑΦΑΕΛΛΑ, *